

Lovforslag nr. L 66. Fremsat den 22. januar 1982 af Rahbæk Møller (SF), Kalnæs (SF), Marianne Bentsen-Pedersen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om investeringsfonds

§ 1

I lov om investeringsfonds, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 84 af 28. februar 1980, fore- tages følgende ændringer:

1. I § 2, 1. pkt., indsættes efter »erhvervs- virksomhed«: »bortset fra de i stk. 2 opreg- nede virksomheder«.

2. I § 2 indsættes som *stk. 2* og *stk. 3*:

»*Stk. 2.* Følgende virksomheder og perso- ner kan ikke foretage henlæggelser til inve- steringsfonds:

1. Banker, sparekasser, andelskasser, vekse- lerere, bankierer, finansierings- og investe- ringsvirksomheder.
2. Forsikringsselskaber.
3. Bureauer (bl. a. vagtbureauer, rejsebureau- er, ægteskabsbureauer).
4. Advokater, arkitekter, byplanlæggere, råd- givende ingeniører, landinspektører, revi- sorer og regnskabskonsulenter, ejendoms- handlere, mæglere, ejendomsadministrati- onsvirksomheder og reklamevirksomhe- der.
5. Læger, tandlæger, tandteknikere, kiro- praktorer, terapeuter og dyrlæger.
6. Herre- og damefrisører og skønhedssalo- ner.
7. Forlystelser, herunder teaterforestillinger og biografforestillinger.

Stk. 3. Såfremt en skattepligtig både driver en erhvervmæssig virksomhed, der berettiger til henlæggelse til investeringsfond efter *stk. 1*, og en virksomhed, der efter *stk. 2* ikke be- rettigger til henlæggelse, kan der kun foretages henlæggelse af den del af overskuddet, der hidrører fra førstnævnte virksomhed, og hen- læggelsen kan kun benyttes til forlodsafskriv- ning på anskaffelser, der overvejende benyt- tes i førstnævnte virksomhed.«

3. I § 3 indsættes efter *stk. 7* som nyt styk- ke:

»*Stk. 8.* Henlæggelse til investeringsfonds kan ikke benyttes til forlods afskrivning på maskiner, driftsmidler, bygninger m.m. i ud- landet eller på skibe, der ikke sejler under dansk flag. Hvis et skib, til hvis anskaffelse der er anvendt investeringsfond, og på hvil- ket der er foretaget forlods afskrivning, sene- re skifter flag, skal flagskiftet skattemæssigt ligestilles med salg til en vurderet markeds- værdi.«

4. I § 6, *stk. 2*, 1. pkt., ændres »12 år« til: »4 år«.

§ 2

Loven har virkning fra og med indkomst- året 1982.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved henlæggelse til investeringsfonds ydes der i realiteten en betydelig indirekte statsstøtte til erhvervslivet, idet der tillades fradrag for en investering, længe før investeringen finder sted. Socialistisk folkeparti så helst statstilskud af denne art helt fjernet fra skattelovgivningen. I stedet kunne der ydes direkte støtte, der kunne gøres langt mere målrettet og dermed give større virkning for færre penge.

Forslagsstillerne erkender imidlertid, at der ikke kan skaffes flertal for en sådan omlægning med den nuværende sammensætning af Folketinget. Hensigten med det foreliggende forslag er derfor blot at få fjernet nogle af de mest oplagte urimeligheder i de nuværende bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 og 2

Hensigten med ordningen om investeringsfonds er indlysende at lette investeringerne i erhvervslivet ved at tillade skattefri henlæggelser i gode år med henblik på senere investeringer. Det har imidlertid vist sig, at det fortrinsvis er virksomheder med stor indtjening og relativt små investeringsbehov, der foretager henlæggelser til investeringsfonds.

Således tegner banker og sparekasser sig alene for ca. ¼ af de samlede henlæggelser. Ligeledes foretages der meget betydelige henlæggelser i liberale erhverv, men der findes desværre ingen opgivelser over omfanget.

Dette fænomen, at henlæggelserne fortrinsvis finder sted i erhverv, hvor der kun i beskedent omfang er brug for midlerne til senere investeringer, har medført en ganske betydelig belastning af skattesystemet, idet de pågældende skatteydere har været nødt til at udnytte alskens smuthuller for at få midlerne frigivet igen uden at skulle betale efterskat. En række af de huller i skattesystemet, som Folketinget har måttet lukke i de senere år – udnyttelse af investeringsfonds i forbindelse med kommanditselskaber, udstykning af hoteller i ejer-

lejligheder – har netop sin rod i reglerne for henlæggelse til investeringsfonds.

Det foreslås derfor at indsnævre den kreds af virksomheder, der kan foretage henlæggelser til investeringsfonds. Det skal bemærkes, at ved gennemførelsen af investeringsfradraget blev der netop foretaget en sådan afgrænsning, og listen over undtagelser i stk. 2 svarer helt til den tilsvarende liste i loven om investeringsfradrag.

Til § 1, nr. 3

Et mindstemål af krav til en erhvervsstøtteordning må være, at den skal bruges til investeringer, der forbedrer beskæftigelsen og den generelle økonomiske situation i Danmark. Specielt er det odios, at det er muligt at udnytte investeringsfonds til investeringer i skibe, som man derefter – bl. a. af skattemæssige årsager – lader sejle under fremmed flag. Så tossegod har landet ikke råd til at være.

Også ved faste investeringer i udlandet er der mulighed for betydelige skatteunddragelser. En skatteyder, der påtænker emigration, kan frigøre sin investeringsfond til investeringer i bygninger og maskiner i udlandet og i forbindelse hermed nedskrive dem til nul. Ved påfølgende salg af investeringsgodet, efter at man er emigreret til udlandet, vil gevinsten ved salget – afhængigt af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med det pågældende land – kunne undgå at komme til beskatning, fordi det udenlandske skattevæsen vil beskatte efter egne regler og ikke tage hensyn til den foretagne forlodsafskrivning i Danmark. Skattegevinsten er så betydelig, at den nødvendigvis må friste svage sjæle.

Til § 1, nr. 4

Som nævnt under nr. 1 og 2 foretages henlæggelser til investeringsfonds i vidt omfang ikke med henblik på senere investeringer, men udelukkende af skattemæssige grunde. Der er to hovedårsager hertil. Dels er reglerne så gunstige, at det for regnskabspligtige erhvervsdrivende kun er halvdelen af det henlagte (altså fratrukne) beløb, der faktisk

skal bindes på en bankkonto. Skatteydere med en marginal skatteprocent på over halvtreds får altså en umiddelbar likviditetsforbedring ved henlæggelse til investeringsfonds.

Da samtidig fristen for udnyttelse af de henlagte midler er så lang – 12 år – vil mange være fristede til at gå efter de umiddelbare fordele. Det må formodes, at omfanget af misbruget vil formindskes betydeligt, hvis fristen forkortes væsent-

ligt. Det foreslås derfor, at den nedsættes til 4 år. Denne frist harmonerer med den frist, der gælder for forskudsafskrivninger, jfr. § 92 E, stk. 2, nr. 2 i afskrivningsloven.

Tilsammen vil disse forslag betyde, at samfundets skattetaf på grund af ordningen med investeringsfonds vil reduceres kraftigt, uden at erhvervslivets seriøse produktive og erhvervsfremmende investeringer rammes.

Bilag

Regneeksempel

Tandlæge Hansen har længe planlagt at flytte til varmere himmelstrøg, når han trækker sig tilbage. Som led i forberedelserne hertil har han i årenes løb henlagt 1.000.000 kr. til investeringsfond. Hans marginale skatteprocent er 65, så skattebesparelsen eller skatteudskydelsen herved har været 650.000 kr. Heraf er de 500.000 indsat på en bunden konto i en bank, mens de resterende 150.000 kr. har stået til rådighed til et udvidet privatforbrug. Til gengæld har han påtaget sig en pligt til at foretage en investering for en million kroner, inden der er gået 12 år.

Før pensionsalderens indtræden foretager han denne investering ved at købe et mindre værksted for 1 mill. kr. i udlandet. Hansen betaler 300.000 kr. ud. Samtidig frigøres de 500.000 kr., der var bundet i banken, så Hansen har nu ekstra 200.000 kr. kontant til rådighed.

dighed.

Så er Hansen klar til at emigrere. Velankommet sælger han sin investering for det samme, som han købte for, nemlig 1 mill. kr. med 300.000 kr. i udbetaling. Hansen havde været forsynlig nok til forud for sit køb af værkstedet også at sørge for, at han kunne sælge det videre til samme pris. Ved salget får Hansen frigjort de 300.000 kr., som han betalte i udbetaling. De skattemæssige omstændigheder ved salget afhænger af skattelovgivningen i og dobbeltbeskatningsaftalen med det pågældende land, men da der ikke konstateres nogen gevinst ved salget – salgssummen er lig købssummen, og det udenlandske skattevæsen kender ikke de forlodsafskrivninger, der er foretaget i Danmark – vil der næppe blive tale om nogen skat.

Det kontante regnestykke for Hansens vedkommende er nu:

Ekstra kontanter til rådighed gennem årene (forskul mellem sparet marginalskat 65: og binding på bankkontoen 50 pct. = 15 pct. af 1 mio)	150.000
Yderligere frigivet kontant ved købet (forskul mellem den frigivne bankkonto 500.000 og den kontante udbetaling 300.000)	200.000
Yderligere frigivet kontant ved salget (den kontante udbetaling)	300.000
Kontant overskud (= sparet skat)	650.000

I alt har Hansen altså opnået en skattebesparelse på 650.000 kr. Den er vel at mærke opnået, uden at han på noget tidspunkt har

haft ringere likviditet, end han ellers ville have haft.